1700..

Tuderus, Gabr.

Glädie=sång öfwer den härlige seger...

U.o.o. år [1702?]

Vitt. Sv
Slitt. + pr. vro
(Sv)

TOR. AL. ALMQUIST
BOKSAMLING

HELSINGIN YLIOPISTON KIRJASTO
KOTIMAINEN OSASTO
1957 29

Bladie-Sång

Öfwer

Den härliga

SEBER/

Hwar medh den altzmächtige Gudh
hafwer behagat wälsigna

Kongl. May:tz af Swerige

Rättmätige Wapn/
Then ene tijd efter then andra
Emot
Flera deß mächtige häftige
Fiender.

Stält af
Gabriel Tudero, Past. Tornense.

JOH. AL. ALMQUIST:S BOKSAMLING

1702 2

All Kongars Kong wår HErre/
Som skapt haar störr' och smärre/
Ske åhra/ lof och prijs/
Som Kongar lärer strijda/
Sin Fiend i marken bijda/
Och geer them Hielte modh/
At wåga lijf och blod!

2.

Tin Hand tu Gudh utsträckte
Enår öhrlig vpwäckte
Kongen af Marken Dann/
Emot wår Kongs Herr Fader/
Han honom mötte glader/
Bekom ock Seger stoor
Af Gudh i högden boor.

3.

Hwad meer then tappre Hielte
Rijket til goda ställte
Och Gudz kyrckia til tröst/
Kan ingen man rätt skatta/
Eller i pennan fatta/
Utan hålla alt slijkt
Moot andra oförlijkt.

4.

Doch af samma högst stemma
Finnes ännu En hemma
Den Tolffte Kong CARL båld/
Som uti Konglig Seder/
Och Majestetlig Heder/

Sin

Sin Herr FAAR eftergått/
Hwarför han stor prijs fått.

5.

Men hwad then Kempen stora
Til Swerges Kongz uthkora
Måst lijda och uthstå
I sina dagar unga/
Är eij annat än tunga/
Förtryck / haat och förtreet/
Som Gudh/ och hwar man weet

6.

Ty bäst Han tänckte wara
Frij från all nödh och fahra/
Och sökte effter Fredh/
Månd Petter Zaar sigh hasta
Hans Majestet antasta/
Och giöra honom bräck
Medh krijg/ och öhrligz skräck.

7.

Hwad hände i then tijden
När påstod thenna strijden?
Nemlig / thet gick så til/
At HErren then rättwijsa
Så månde Stoor Zaar rijsa/
At Kong CARL all hans Häär
Eij kunde komma när;

8.

Utan måst' flychten taga/
När honom efterjaga
Månde the Swenske Män/

Ång

Mång tusend Ryßar döda
Uti blodtt thet röda
Tå måste liggia qwaar
Medh skam på marken baar.

9.

Zaar Petter lät wäl byggia
I Narwa ström en bryggia
Ther med at wärna sigh/
Doch måst' han gå från Tältet
Gee öfwer hela Fältet /
När Bryggian fick anstöt
Hans Folck i strömmen flöot.

10.

Än månde sig uthrusta
Af åhregirig lusta
Then Polske Konung stält/
Zaar Petter handen räckia/
Theßmedelst at förskräckia/
Och wara til beswär
Wår Konung och hans häär.

11.

Han månde ock upäggia
Sitt folck med list beläggia
Skantzen wed Düne ström/
Men måste ther från wijka
The Swenske blefwe rijka
Af skatten then ther the
Them nödigt måste gee.

The

12.

The Sachser slog på flychten
När öfwer Dünen rychte
Hans Kongl. Majestät/
Stoort byte the måst lemna;
Ty wille Gudh så hemna
Then stora oförrätt/
The giorde på falskt sätt.

13.

Näring för them måst' brista
Mång Magasiner mista/
Carthauer af Metall/
Skantzar/ Fahnor/ Canoner/
Mång andra sköna Doner/
The måste öfwergee/
Medh suckan ther på see.

14.

Mot Konung CARL Stoormächtig
Oginski Försten prächtig
Sigh haswer ock upsatt/
På fall tänckt honom bringa;
Men måst sielf til skogz springa
Lemnat sin Häst i stick/
Som wår Kong sedan fick.

15.

Thet går så alla tijder/
Såsom ordspråket lyder/
Hwilket är wist och sant:
At then som wil haa mycket/
Han mister hela sycket/

Och

Och hwad en täncker rätt/
Aflöper offta slätt.

16.

The Pohlske månde rasa/
Och tänckt the Swenske basa/
The Sachser sammalund:
The måst nu giöra skatten/
I handen taga hatten/
För thenna unga Kong/
Och siunge klagesång.

17.

Hwad hände wedh Obijze?
Gudh lät sin nåde lysa/
Mot Kong CARL och hans skaar;
Men Fienden then grymma
Tå måste Fältet rymma/
Fly i kärr och moraß/
Förgås på samma plaß.

18.

Then tijd o Gudh lät komma
Oß til hugnat och fromma/
At ock then Store Zaar/
Sin wrede wille dämpa/
Och sina tanckar lämpa
Til freds ewärdelig
Mellan wår Kong / och sigh!

19.

Han haar wäl låtit höra
Som han fredh wille giöra
Och medh öhrlig afstå;

Men

Men annàt låtit skijna /
At han nu med the sina/
  På falskt och mordiskt wijs/
  Oß warit til ett rijs.

20.

Men jagh hoppas (ty wärrre)
At falskhet slår sin Herre/
  Och trolößhet får skam/
Therför eder omwånder
Fiender all i sånder
  Til enighet och frijd
  Thet gagnar ingen strijd!

21.

Ty bland all ådla smycken/
Är freden ett stort stycke
  Af dageligit bröd;
Brödet thet kroppen föder/
Men freden siålen göder/
  När han får i god roo/
  Trygger lefwa och boo.

22.

Fred är en ting som närer/
Ofred som alt förtärer
  Och neer i grund förstör;
Fred är en ting som hielper/
Bellona ther moot stielper
  Folck/ Städer / Huus och Land/
  Med wåld / mord/ roof och brand

23. Krigs

23.

Krigs Bußar hög' och låga
Som warit wahne wåga
Eert warma hierke blod:
I Gudh förer ehr klinga/
Så skal Fienden springa;
Ther til the Gióthers mod
Gudh gif til land och flod!

24.

Wår Kong ehr hand uthsträcker
Och troget bistånd räcker/
Så här efter som förr/
HErren som boor i högden/
Skal wända wist i frögden
Eder sorg och beswär/
Wälsigna ehrt Gewähr.

25.

Then hela Christna skara
Tycker ganska wäl wara/
At Gudh wår Kong giort säll
Sin Fiender förhärja/
Wälsignat ock hans wärja
Medh seger ähra wärd/
Af himmelen beskärd.

26.

Som han nu hoos Gudh funnit
Then nåd/ så öfwerwunnit
Mången fiendlig skaar/
Wil jag h af hiertat önska/
Kong CARL må altid grönska
Och framgent seger få/
En stadig fred ther på.

27.

Hielp HErre Gudh tin Smorda
Sin anslag at fullborda
Medh sann rättfärdighet
Gif wijshet at regera/
Land och Rijke förmera!
Krafft/ hälsa och långt lijf/
O Gudh wår Konung gif!

Rv. Kaunet ja Teide
2.